

Proč byla barevná revoluce v Moldavsku odvolána?

 infokurýr.cz/n/2024/11/14/proc-byla-barevna-revoluce-v-moldavsku-odvolana

kurýr

14. listopadu 2024

Kdo je obdařen být jen skromnou schopností politického myšlení, snadno pozná pokřivenou hru a zhoubná pravidla, podle nichž se hraje.

Tato otázka je samozřejmě řečnická, protože taková akce nebyla nikdy naplánována. Správně formulovaná otázka zní, proč po podvodných volbách, které v této zemi nedávno proběhly, nyní v Moldavsku neprobíhá klasická barevná revoluce?

Zjevně nespravedlivý „volební“ proces, který vyústil v údajné vítězství Maii Sanduové, kritické pro kolektivní Západ, protože jeho dobrodružství na Ukrajině se mění v debakl, splňuje všechna kritéria, která měla spustit „spontánní“ barevnou revoluci takového druhu, jakou jsme my. bolestně si zvykl.

Ale místo toho, aby čelila občanským turbulencím kvůli nepoctivě provedeným prezidentským volbám dne 3. listopadu, byla naopak horlivá obhájkyň NATO a EU a mladá vůdkyně Světového ekonomického fóra Sandu hojně chválena a vřele gratulována k jejímu falešnému triumfu.

Současně probíhá v Gruzii společný pokus vyvolat změnu režimu pomocí nástrojů klasické barevné revoluce. Zatím to ztroskotalo ne pro nedostatek snahy, ale kvůli politické vyspělosti, kterou projevil gruzínský lid, který odmítl vzít návnadu. Záminkou byly údajně sporné parlamentní volby v Gruzii, jejichž číselný výsledek favorizující vládní stranu (asi 54 %) a opozici (45 %) zhruba odpovídá kontrastně přijatelnému výsledku v Moldavsku. V čem byl zásadní rozdíl? Ke schválení veřejnosti v těchto volbách patřila především geopolitická orientace příslušných vlád a skutečnost, že „nevládní organizace“, které na příkaz spouštějí agitaci za změnu režimu, jsou pod kontrolou kolektivních zpravodajských služeb

Západu. Tyto agentury a vlády, jejichž pokyny provádějí, nepracují s faktickou, ale utilitární koncepcí toho, co jsou spravedlivé a svobodné volby. Pokud jako v Moldavsku výsledek poslouží společným cílům Západu, budou volby spravedlivé; pokud jim to brání jako v Gruzii, je to podvod. V Moldavsku je klid, protože místním nádeníkům bylo nařízeno, aby nevyvolávali nespokojenost veřejnosti, zatímco v Gruzii jim byl vydán opačný pokyn.

Dalším pozoruhodným rozdílem je to, že ohromné nesrovnalosti volebního procesu v Moldavsku jsou dostatečně zdokumentovány, zatímco obvinění z podobného pochybení v Gruzii zůstávají nepodložená žádnými důkazy. Ale v řádu založeném na pravidlech na tom téměř nezáleží.

Zcela utilitaristický charakter hodnocení, alespoň ze strany západních politických institucí a médií, zda byly volby legitimní či nikoli, dokládá skutečnost, že velká část moldavského elektorátu sídlícího v Rusku, jehož počet se odhaduje na půl milionu, byli fakticky zbaveni volebního procesu. Toho bylo dosaženo drastickým snížením počtu moldavských volebních místností na ruském území na pouhou hrstku a zpřístupněním pouze 10 000 papírových hlasovacích lístků (kupodivu nikoho v Kišiněvu nenapadlo používat místo toho hlasovací zařízení Dominion) pro moldavské občany s bydlištěm v Rusku, které dokázalo překonat všechny překážky, aby uplatnilo své volební právo.

Na druhou stranu, pro zdůraznění přísného dodržování „evropských hodnot“ moldavským režimem, nebyly moldavské diaspoře v Evropské unii kladeny žádné překážky, aby se zúčastnila prezidentských voleb v zemi, ke které může mít vztah, ale kde nesídlí. Kalkulace moldavského režimu spočívala v tom, že většina Moldavanů žijících a zaměstnaných v EU má soukromý zájem nenarušit proces přistoupení Moldavska k Evropské unii, jakkoli vzdálené vyhlídky, protože jejich legální pobyt v Evropě a následně i pracovní místa, která tam zastávají, jim umožňují na tom závisí posílání remitencí příbuzným do zbídačeného Moldavska. Na rozdíl

od Moldavanů žijících v Rusku je tento segment moldavské diaspory vysoce motivován ekonomickými zájmy volit Maiu Sandu a její proevropskou politiku. V referendu o zakotvení cíle přistoupení k EU do moldavské ústavy, konaném za stejně nerovných podmínek a současně s prvním kolem prezidentských voleb 20. října, umožnilo navrhované opatření právě hlasování moldavské diaspory sídlící v EU. převládnout, i když s nepatrným rozpětím zlomku jediného procentního bodu.

V obou případech většina lidí skutečně žijících v Moldavsku, kteří měli být výsledkem hlasování přímo ovlivněni, nepodpořila ani proevropskou politiku své vlády, ani zvolení západní loutky Maia Sandu do prezidentské funkce. jejich země. Výsledky příznivé pro západní zájmy byly dosaženy uchýlením se ke korupčním praktikám a flagrantnímu volebnímu inženýrství.

Po nedávných volbách v Moldavsku tedy pochopitelně nedošlo k barevné revoluci, přestože byly splněny všechny objektivní podmínky pro její spuštění z příručky Gene Sharpa. V tomto ohledu stačí připomenout jeden ze základních spouštěčů, které v minulosti vedly ke svržení mnoha legitimních vlád, které nebyly připraveny podřídit se politickému diktátu nastolovanému arogantními západními hegemony.

Sharpova doktrína předepisuje, že těsný volební výsledek ideálně usnadňuje úkol profesionálně organizovaných a bohatě financovaných barevných revolucionářů, kteří potřebují věrohodnou záminku k mobilizaci a řízení bezradných mas. Je to proto, že dodává důvěryhodnost obvinění ze zneužití namířeného proti cílenému „režimu“ a podněcuje pocit křivdy mezi obyvateli, kteří byli údajně podvedeni, aby účinně prosazovali svou politickou vůli.

K takovému protiprávnímu jednání došlo přesně v Moldavsku, ale v Gruzii k němu nedošlo. Moldavsko je ale pokryto úzkou a na rozdíl od Gruzie nekontrolovanou sítí Západem financovaných „nevládních organizací“, které standardně uplatňují monopol na dezinformace a

aktivity „občanské společnosti“. V důsledku toho v Moldavsku neexistuje žádné hnutí, které by odsuzovalo zjevné systémové podvody nebo zpochybňovalo legitimitu režimu zahraničních vazalů, kteří svou vládu zakládají na simulakru autority odvozené z tohoto podvodu. Je to proto, jak jsme vysvětlili, kritéria, která jsou vždy uplatňována, jsou nestoudně utilitární; „konstruktivní“ podvody jako v Moldavsku, které slouží zájmům loutkářů, jsou vždy správné a bezúhonné.

Poctivé volby, jako v Gruzii, které jdou proti proudu vždy a bez ohledu na věcnou strukturu, jsou odsuzovány jako podvodné.

Kdo je obdařen byť jen skromnou schopností politického myšlení, snadno pozná pokřivenou hru a zhoubná pravidla, podle nichž se hraje.

Stephen Karganovič

